

Tom Egbers: 'Ik geniet nu veel **intensser** van alles'

Tijdens het WK voetbal in Qatar zal Tom Egbers voor Studio Sport het Nederlands elftal met gasten analyseren. Hij doet dat sober en met een ander gevoel dan voorheen.

TEKST: BRAM DE GRAAF BEELD: ROLAND J. REINDERS

Zijn eerste WK voetbal herinnert Tom Egbers zich nog goed. "Dat was het mooiste WK ooit", zegt hij. "1966, Engeland. Mijn ouders waren op vakantie, ik logeerde bij mijn grootouders in Almelo. Daar zag ik op een zaterdagmiddag de finale West-Duitsland - Engeland op Wembley. Honderdduizend mensen zaten daar! In de rust traden de Irish Guards op, met die hoge zwarte berenmutsen. Prachtig! Engeland droeg rode shirts en won met 4-2. Mijn jeugdheld Bobby Charlton gaf de prachtigste passes - op straat wilde ik hem zijn. Als ik die beelden terugzie, geniet ik nog steeds. Nergens was een reclamebord te zien, voetbal en commercie hadden nog niets met elkaar te maken; voetbal was puur een culturele uiting."

Egbers is romanticus, zeker wat voetbal betreft. Daarom gaat hij met gemengde gevoelens naar Qatar; voor een WK dat de nare bijmaak van corruptie, commercie en uitbuiting heeft. En de dood van duizenden arbeidsmigranten. "Ik vertrek met de handrem erop. Bij vorige WK's was het niet moeilijk me te verheugen op de ambiance, de wedstrijden en de spanning. Dat wordt in Qatar naar de achtergrond gedrongen. Het is nu echt werk. We zullen ons er voortdurend van bewust zijn: waarom is

*'Mijn jongensdroom was linksbuiten
van Heracles worden'*

PASPOORT

Naam: Tom Egbers

Geboren: Almelo, 18 oktober 1957

Privé: Getrouwd met actrice Janke Dekker. Ze hebben twee volwassen kinderen, Amy en Rick, en wonen in Amsterdam

Carrière: studeerde journalistiek in Utrecht. Werd na zijn eindexamen in 1984 gevraagd als presentator voor *Studio sport*. Presenteerde van 1990 tot 1992 de programma's *Stop de persen* en *Nieuwslijn* bij Veronica. Sindsdien werkt hij weer bij de NOS waar hij nu *Studio sport Eredivisie*, de wedstrijden van Oranje en *Andere tijden sport* doet. Ook maakte hij de laatste jaren programma's over Ierland, Schotland en Engeland.

het hier? Welke uitingen zien we hier en welke zijn juist verboden? Ik krijg daar niet onmiddellijk een goed humeur van."

Heeft Qatar een lijst gestuurd van wat jullie wel en niet mogen?

"Dat niet, maar we hebben begrepen dat

◀ we niet zomaar met een camera over straat mogen. Toch gaan we dat zoveel mogelijk doen. Verslaggever Kees Jongkind zal zich specifiek op de achtergrondverhalen richten. Toen het WK aan Qatar werd toegewezen, hebben ook wij in onze berichtgeving aangetoond dat dat op een corruptieve manier is gebeurd. En toch vindt het daar plaats. Het is onze taak als NOS om alle kanten te belichten."

Wat wordt jouw specifieke taak?

"De dagelijkse berichtgeving rondom het Nederlands Elftal. Ik zal me ervan bewust moeten zijn dat het in Qatar is, maar dat is in een gekoeld stadion aan de rand van de woestijn niet moeilijk. We zijn de ooggetuigen: ik sta of met Rafael van der Vaart of Pierre van Hooijdonk op een platform op de tribune en niet in een studio. Zo laten we zien dat dit ook voor ons geen gewoon WK is."

Egbers draait al decennia mee in de Nederlandse voetbaljournalistiek. Toch was dat als kind nooit zijn droom. "Ik wilde linksbuiten van Heracles worden. Bij de profs is dat niet gelukt, bij de amateurs wel. Ik haalde de selectie van Oost-Nederland, heb een paar internationale toernooien gespeeld. Uiteindelijk ontbrak het me aan discipline: ik vond gitaarspelen en meisjes ook leuk, net als schrijven. Op mijn twintigste besloot ik televisiejournalist te worden, mijn droom was een eigen televisiestation op een Caraïbisch eiland. In mijn eindexamencommissie zat Koos Postema, die bij *Langs de lijn* werkte. Hij zei: 'Goeie stem, kom bij ons werken.' Ik was vereerd, maar zei: 'Mijn passie ligt bij de tv.' Hij was stomverbaasd. Twee weken later belde *Studio sport*: of ik presentator wilde worden?" De rest is geschiedenis: dit wordt het zevende WK voetbal dat Egbers ter plekke verslaat.

Wat was je mooiste WK?

"Frankrijk 1998! Nederland speelde geweldig. Tijdens de kwartfinale Argentinië

- Nederland zat ik op de tribune met Diego Maradona én Johan Cruyff. De opkomst van Maradona veroorzaakte een pandemonium. Even later arriveerde Johan, hand in hand met Danny: de rust en bescheidenheid zelve. Hij gaf tientallen handtekeningen. En dan die goal van Bergkamp; mooier kan niet. Ook de finale van 2010 in Zuid-Afrika was een hoogtepunt. Nelson Mandela werd het stadion binnengereden en ik raakte ontroerd. Louis van Gaal, die als analist naast me zat in de studio, zei: 'Vind je dat nou mooi?'"

Dat brengt ons op het WK 2014 in Brazilië; eveneens met Van Gaal.

"Was ook geweldig natuurlijk. Youri Mulder en ik fietsten elke ochtend langs de Copacabana naar de training van Oranje. Schitterend. Van Gaals opvattingen en visie zijn niet veranderd. Op menselijk vlak heeft hij wel een ontwikkeling door-gemaakt. Ik heb vroeger bij Ajax ook zijn priemende vinger op mijn borstbeen gevoeld omdat mijn vraag hem niet aanstond. Hij is nu 71, dan ben je anders. Hij is milder in zijn reactie als hij het ergens mee oneens is. Al steken de demonen nog wel eens de kop op. Hij blijft een wonderlijke man, maar ook een topcoach."

Oranje werd toen derde. Wat zijn jouw verwachtingen nu?

"Als alles meezit, kan Nederland ver komen. Na de poulefase kunnen grote favorieten worden uitgeschakeld en kun je zomaar in de halve finale komen. Oranje is niet kansloos. Maar er zijn landen met betere spelers, zoals Frankrijk en Duitsland. Als er iemand iets uit dit team kan halen, is het Van Gaal. Ook hij wordt nu geconfronteerd met abnormale dingen. De eerste wedstrijd tegen Senegal is een week na de laatste Eredivisiewedstrijd. Dat is een gruwel voor een coach die veel waarde hecht aan voorbereiding."

Dit toernooi is niet het eerste omstre-den WK. Egbers laat een foto zien die hij tijdens het vorige WK in Rusland maakte,

in de catacomben van het stadion voor de finale Frankrijk - Kroatië. Gebroederlijk lopen de Franse president Macron en Poetin op twee meter afstand langs hem. "Onvoorstelbaar. Rusland was een bevriende natie. Moskou zag er schitterend uit in de zon, er was vrolijkheid. Terwijl Rusland vier jaar daarvoor de Krim had bezet."

Waarin zit voor jou de romantiek nog als het over voetbal gaat?

"In de droom van een jonge speler die hoopt te kunnen schitteren op een WK. En dat gaan we nu toch weer zien: jongens die vijf minuten voor tijd de winnende goal maken, waardoor hun leven zal veranderen. Hoe je het wendt of keert, er wordt daar een toernooi gespeeld en als de aftrap is genomen wil een voetballer winnen. Maar in de dagen tussen de wedstrijden wordt hij geconfronteerd met het land waar hij speelt en krijgt hij daar vragen over tijdens persconferenties."

Je bent onlangs 65 geworden; wordt dit jouw laatste WK?

"Als liefhebber hoop ik er nog een stuk of zes te mogen meemaken. En in 2026 hoop ik nog te werken. Daar ga ik na dit WK over nadenken. Ik heb in 2019 een tegenslagje gehad met mijn hartinfarct. Ik ben toen geconfronteerd met het feit dat het zomaar afgelopen kan zijn. En in welke wereld leven we over vier jaar? Alles staat veel minder vast dan voorheen. Een gevolg is wel dat ik overal intenser van geniet. Van het voetbal, van een roodgeel gekleurd herfstblad of, zoals eergisteren, van een theatervoorstelling. De gedachte dat deze jonge mensen nog veel mooie dingen gaan maken, ontroerde me."

Heb je ooit Bobby Charlton, je jeugdheld van 1966, geïnterviewd?

"Jazeker, twintig jaar geleden. Ik was toen met mijn werk bezig, niet met mijn idool. Dat zal ik in Qatar weer moeten doen: me concentreren op mijn werk en me niet laten leiden door sentimenten."

'Sinds mijn hartinfarct staat veel minder vast in mijn leven'